

عربی اختصاصی - کنکور سراسری ۹۱

نکارش پاسخ: عمادالدین صالحیان

۱۶۶. گزینه‌ی «۲»

«إِيَّاكُمْ وَالْيَأْسَ»: از ناامیدی دوری کنید، از یأس حذر کنید / «فَإِنْ فَرَصَ الْخَيْرَ»: چه (زیرا)، فرصت‌های خوب (نیک) / «سَانَحَةً»: دست می‌دهد، اتفاق می‌افتد / «لِكُلِّ إِنْسَانٍ»: برای هر انسانی

(عربی پیش‌دانشگاهی، صفحه‌ی ۶۷)

۱۶۷. گزینه‌ی «۳»

«يستدلّ مسؤولو المدرسة»: (در این‌جا) دلیل مسئولان مدرسه / «علی مقدار نشاط التلاميذ المجتهدين»: بر مقدار فعالیت دانش‌آموزان کوشا (تلاشگر) / «بما»: (در این‌جا) آن چیزی است که / «يُجْرَى»: جاری می‌شود (فعل مضارع مجهول است.) / «علی ألسن معلّمهم»: بر زبان معلم‌های آن‌ها

تشریح گزینه‌های دیگر:

گزینه‌ی «۱»: «آن مقداری است که» معادلی در عبارت عربی ندارد.

گزینه‌ی «۲»: «جاری نمی‌گردد» نادرست است. (فعل این عبارت، مثبت است.)

گزینه‌ی «۴»: «ضمیر «هم» در «معلّمهم» ترجمه نشده است.

(عربی پیش‌دانشگاهی، ترکیبی)

۱۶۸. گزینه‌ی «۴»

«يظنّ»: گمان می‌کنند / «بعض النّاس»: بعضی از مردم / «أنهم حينما يكبرون»: هنگامی که پیر می‌شوند / «يصبحون»: می‌گردند، می‌شوند / «عنباً ثقیلاً»: بار سنگینی / «علی الآخرين»: بر دیگران / «ولكنّ»: امّا، ولی / «الحقیقة غیر ذلك»: حقیقت غیر از آن است / «فعلی الآخرين»: لذا بر دیگران است، دیگران باید / «أن يراقبهم»: که از آن‌ها مراقبت (نگهداری) کنند.

(عربی پیش‌دانشگاهی، ترکیبی)

۱۶۹. گزینه‌ی «۳»

«خاموش خواهد شد» نادرست است؛ ترجمه‌ی صحیح «إِنْفَاطَتْ»: خاموش شده است. (چون فعل ماضی است نه مستقبل.)

(عربی پیش‌دانشگاهی، صفحه‌ی ۵۵)

۱۷۰. گزینه‌ی «۴»

این گزینه، تنها گزینه‌ای است که عبارت «بر ماست» را درست تعریف کرده است.

بر ماست: «علینا» / که مقاومت کنیم: «أن نقاوم» / در برابر هجوم دشمنان: «أمام هجوم الأعداء» / هوار: «دائماً» / تا تجاوز نکنند: «حتی لا یعتدوا» / به مقدسات ما: «علی مقدّساتنا» / هرگز: «أبداً»

تشریح گزینه‌های دیگر:

گزینه‌های «۱» و «۲»: ضمیر «نا» در «أعدائنا» زائد است.

گزینه‌ی «۳»: «لن یعتدوا»: تجاوز نخواهند کرد.

(عربی پیش‌دانشگاهی، ترکیبی)

۱۷۱. گزینه‌ی «۱»

تشریح گزینه‌های دیگر:

گزینه‌ی «۲»: «تعداد» تعریف نشده است و «ظاهراً» از نظر معنایی نمی‌تواند تمیز برای «إزداد» باشد. تعریف درست عبارت: «قد إزداد طُلاب العلوم عدداً فی الظاهر.»

گزینه‌ی «۳»: «کثیراً» در تعریف «بسیاری از مردم» نادرست است و درست آن، «کثیر من الناس» است.

گزینه‌ی «۴»: «مُحباً» مشتق است و نمی‌تواند مفعول‌له به معنای «به‌خاطر دوست داشتن» باشد.

(عربی پیش‌دانشگاهی، ترکیبی)

۱۷۲. گزینه‌ی «۳»

حرکت‌گذاری درست همه‌ی عبارت این چنین است: «مُنْذُ ذَلِكَ الْيَوْمِ بَدَأَتْ صَفْحَةُ بِيضَاءٍ فِي حَيَاتِنَا وَ عَزَمْنَا أَنْ نَنْظِلَّ طَوْلَ حَيَاتِنَا حِفَاءً وَ صِرْنَا مِنْ أَطْهَرِ الْعِبَادِ.»
«اليوم»: عطف بیان و مجرور به تبعیت از «ذلك» که محلاً مجرور به حرف جر «منذ» است. / «بَدَأَتْ»: فعل ماضی للغائبه / «صفحة»: فاعل و مرفوع / «بيضاء»: صفت و مرفوع به تبعیت از «صفحة» (غیرمنصرف است و تنوین نمی‌گیرد.) / «عَزَمْنَا»: فعل ماضی للمتكلم مع الغير / «نَنْظِلَّ»: فعل مضارع منصوب به «أن» ناصبه (از افعال ناقصه و اسم آن، ضمیر مستتر «نحن») / «طول»: مفعول‌فیه و منصوب / «حياة»: مضاف‌الیه و مجرور / «حفاة»: خبر «نظّل» و منصوب / «صِرْنَا»: فعل ماضی للمتكلم مع الغير (از افعال ناقصه و اسم آن، ضمیر مستتر «نحن») / «أطهر»: مجرور به حرف جر (غیر منصرف است اما چون مضاف واقع شده است، کسره را می‌پذیرد.) / «من أطهر»: خبر برای «صِرْنَا» و محلاً منصوب / «العباد»: مضاف‌الیه و مجرور

(عربی پیش‌دانشگاهی، ترکیبی)

۱۷۳. گزینه‌ی «۲»

حرکت‌گذاری درست همه‌ی عبارت این چنین است: «الاستثناء هُوَ إِخْرَاجُ مَا بَعْدَ أَدَاةِ الْإِسْتِنَاءِ مِنْ حُكْمِ مَا قَبْلَهُ وَ الْمُخْرَجُ مِنْهُ يُسَمَّى مُسْتَثْنًى مِنْهُ.»
«الاستثناء»: مبتدا و مرفوع / «هو»: ضمیر فصل / «إخراج»: خبر و مرفوع / «بعد»: مفعول‌فیه و منصوب / «أداة»: مضاف‌الیه و مجرور / «الاستثناء»: مضاف‌الیه و مجرور / «قبل»: مفعول‌فیه و منصوب / «المُخْرَجُ»: مبتدا و مرفوع / «يُسَمَّى»: فعل مضارع مجهول و نایب فاعل آن، ضمیر مستتر «هو»؛ خبر برای «المخرج» و محلاً مرفوع / «مستثنى»: مفعول‌به و منصوب تقدیراً.
توضیح نکته‌ی درسی:

«سَمًى - يَسْمًى» یک فعل دو مفعولی است که در هنگام مجهول شدن، مفعول به اول آن به نائب فاعل تبدیل می‌شود.

(عربی پیش‌دانشگاهی، صفحه‌ی ۸۳)

۱۷۴. گزینه‌ی «۲»

تشریح گزینه‌های دیگر:

گزینه‌ی «۱»: منادای مضاف، درست است.

گزینه‌ی «۳»: «تَدْعُ» در اصل «تدعو» بوده که در حالت جزم، حرف عله‌ی آن حذف شده است.

افعال گزینه‌های «۱» تا «۳» همگی معرب‌اند.

(عربی پیش‌دانشگاهی، صفحه‌های ۳۷ و ۳۸)

۱۸۰. گزینه‌ی «۴»

در این گزینه تنها اسم منصوبی که احتمال می‌دهیم مفعول‌له باشد، «احتفالاً» است ولی با توجه به فعل «تقیم»، این اسم، مفعول‌به و منصوب است.

توضیح نکته‌ی درسی:

مفعول‌له مصدر منصوبی است که دلیل انجام شدن فعل جمله را بیان می‌کند.

معمولاً پس از مفعول‌له، جار و مجرور می‌آید.

تشریح گزینه‌های دیگر:

گزینه‌ی «۱»: «شفقة» مفعول‌له و منصوب است.

گزینه‌ی «۲»: «خوفاً» مفعول‌له و منصوب است.

گزینه‌ی «۳»: «تأديباً» مفعول‌له و منصوب است.

(عربی پیش‌دانشگاهی، صفحه‌ی ۶۸)

۱۸۱. گزینه‌ی «۴»

می‌دانیم که تمیز برای رفع ابهام می‌آید و پرسش نیز از ما می‌خواهد جمله‌ای را که نیاز به تمیز ندارد (یعنی مبهم نیست)، مشخص کنیم. در این گزینه، هیچ اسم یا جمله‌ای وجود ندارد که نیاز به رفع ابهام داشته باشد.

تشریح گزینه‌های دیگر:

گزینه‌ی «۱»: «کم» نیاز به رفع ابهام دارد و «فتة»، تمیز آن و منصوب است.

گزینه‌ی «۲»: «خیر» تفضیلی (به معنای بهترین) نیاز به رفع ابهام دارد و «تدبیراً»،

تمیز آن و منصوب است.

گزینه‌ی «۳»: «أربعة» (عدد) نیاز به رفع ابهام دارد و «مذنبین»، تمیز آن و فرعاً

منصوب است.

(عربی پیش‌دانشگاهی، صفحه‌های ۷۶ و ۷۷)

۱۸۲. گزینه‌ی «۲»

در این گزینه هیچ‌یک از انواع توابع (عطف بیان، معطوف، صفت، مؤکد و ...) نیامده است.

تشریح گزینه‌های دیگر:

گزینه‌ی «۱»: «الفراشة» اسم دارای «ال» است که بعد از اسم اشاره آمده و چون جامد است؛ عطف بیان است.

گزینه‌ی «۳»: «كبيرة» صفت برای «مقادير» است.

گزینه‌ی «۴»: «الحقل» پس از اسم اشاره آمده و عطف بیان است؛ «الواسع» نیز

صفت برای «الحقل» است.

(عربی (۳)، صفحه‌های ۸۷ و ۹۲)

گزینه‌ی «۳»: مبنی‌للمجهول، درست است.

گزینه‌ی «۴»: باب «افعال» و صحیح و مهموز، درست است.

(عربی پیش‌دانشگاهی، ترکیبی)

۱۷۵. گزینه‌ی «۳»

تشریح گزینه‌های دیگر:

گزینه‌ی «۱»: صحیح و مهموز، درست است.

گزینه‌ی «۲»: اسم «کاد»، اسم ظاهر «الماء» است.

گزینه‌ی «۴»: مشتق و اسم زمان نادرست است.

(عربی پیش‌دانشگاهی، ترکیبی)

۱۷۶. گزینه‌ی «۱»

چون فاعل فعل «تقع»، ضمیر «هی» مستتر است که به یک اسم مؤنث مجازی باز می‌گردد، پس الزاماً فعل باید به صورت مؤنث بیاید.

تشریح گزینه‌های دیگر:

گزینه‌های «۲» و «۴»: فاعل، اسم ظاهر مؤنث مجازی است که فعل آن جایز است مؤنث یا مذکر بیاید.

گزینه‌ی «۳»: نایب فاعل، اسم ظاهر مؤنث مجازی است که فعل آن جایز است مؤنث یا مذکر بیاید.

(عربی پیش‌دانشگاهی، صفحه‌ی ۷)

۱۷۷. گزینه‌ی «۱»

در این گزینه، عائد صله حذف شده است.

تشریح گزینه‌های دیگر:

گزینه‌ی «۲»: ضمیر مستتر «هی» در فعل «تكتسب» عائد صله است.

گزینه‌ی «۳»: ضمیر «ها»، عائد صله است.

گزینه‌ی «۴»: ضمیر مستتر «هی» در «كانت»، عائد صله است.

(عربی پیش‌دانشگاهی، صفحه‌ی ۱۹)

۱۷۸. گزینه‌ی «۱»

اسم‌های منسوب در این گزینه به اسم‌های «ظاهر» و «فکر» باز می‌گردند که هر دو مذکر هستند، بنابراین باید اسم‌های منسوب هم مذکر باشند؛ پس «الغربی» و «الشرقی» درست است.

در سایر گزینه‌ها، اسم‌های منسوب به کار رفته‌اند.

(عربی (۲)، صفحه‌ی ۱۹۵)

۱۷۹. گزینه‌ی «۴»

فعل‌های ماضی و امر و صیغه‌های ۶ و ۱۲ فعل مضارع، مبنی‌اند و اعراب محلی دارند. در این گزینه فعل «وجدوا» فعل شرط و ماضی و به همین دلیل، محلاً مجزوم است.

تشریح گزینه‌های دیگر:

گزینه‌ی «۱»: «يقع» فعل شرط است ولی با اعراب اصلی مجزوم شده است.

گزینه‌ی «۲»: «تر» فعل شرط و در اصل «تری» بوده که در حالت، جزم حرف عله‌ی آن حذف شده است. (اعراب فرعی)

۱۸۳. گزینه‌ی «۱»

تشریح گزینه‌های دیگر:

گزینه‌ی «۲»: «ما» در این جا «ما»ی نفی است و «ما أقبل الی‌أس علینا» یعنی:

ناامیدی به ما روی نیاورد!

گزینه‌ی «۳»: «ما» در این جا «ما»ی شرط است.

گزینه‌ی «۴»: «ما» در این جا «ما»ی نفی است و «ما أنکر» یعنی: انکار نکردند.

(عربی (۳)، صفحه‌های ۱۵۲ و ۱۵۳)

۱۸۴. گزینه‌ی «۴»

در این گزینه، «ادات تشبیه» (حرف «ک») وجود دارد، پس تشبیه مجمل است نه بلیغ!

توضیح نکته‌ی درسی: توجه کنید که عبارت «یلقی شبکته» در گزینه‌ی «۲» و

«لم یستطیع أن ینجومنها» در گزینه‌ی «۳»، وجه شبه نیستند! چون وجه شبه باید

هم نسبت به مشبه و هم نسبت به مشبه‌به قابل انتساب باشد.

(عربی (۳)، صفحه‌های ۱۷۳ تا ۱۷۴)

۱۸۵. گزینه‌ی «۳»

در این گزینه «یپکی» و «تضحک» با هم تضاد دارند و «تضاد» یکی از محسنات معنوی است.

تشریح گزینه‌های دیگر:

گزینه‌ی «۱»: «الجاری» و «جاری» جناس تام دارند و جناس تام از محسنات لفظی است نه معنوی.

گزینه‌ی «۲»: «الساعة» و «الساعة» جناس تام دارند که از محسنات لفظی است نه معنوی.

گزینه‌ی «۴»: «خشوع» و «خضوع» جناس ناقص دارند که از محسنات لفظی است نه معنوی.

(عربی (۳)، صفحه‌ی ۱۸۴)